

Bruine Kiekendieven ringen met een bootje

Lydia Barkema

Op 7 juli 2020 vertrokken we met vier man op de boot van heit (da's Fries voor vader, voor de niet-Friezen onder ons) naar één van de drie bruine kiekendiefnesten om jongen te ringen.

Het was een rustige avond. Zon, wat wind, alle condities leken aanwezig om er een mooie avond van te maken. We voeren tussen de rietkragen vanuit de ligplaats aan een klein meertje richting het eerste nest. Na enige tijd zoeken werd er van het nest alleen nog een restant teruggevonden, maar dit bleek verlaten te zijn. De oorzaak bleef helaas onbekend. De wind zorgde voor aardig wat golven en we lagen aan lage wal, moeilijk om weg te komen. Dus in de achterruit, dat stuurt een stuk beter. En niet vergeten de roeispanen, die als paaltjes dienden om de boot vast te leggen, weer mee te nemen.

Het tweede nest bevond zich een kleine 200 meter verderop. De boer stond met een aantal mensen bij het huis te praten, even groeten en niks aan de hand. Op dit nest waren twee flink uit de kluiten gewassen jongen. Hait was zo trots als een pauw, wat een fûgels (vogels)! Na vlot geringd te hebben, en prooiresten verzameld en gedetermineerd, voeren we terug en groetten de boer die enigszins verbaasd opkeek. We besloten na rijp beraad toch ook het derde nest te bezoeken. Met een drone was in een eerdere fase vastgesteld dat het vrouwtje broedde, ze zou nu toch jongen moeten hebben. Tijdens dit dronemoment bleef het vrouwtje op het nest, zodoende was niet bekend of dit in de eifase of al in de jongenfase was.

Het werd al wat frisser, tegen 19:30 ongeveer, en de jas kon wel dicht. Een ander euvel was dat de boot toch wel enig water schepte. Dit bleek aan de achterkant van de boot bij de buitenboordmotor, flink wat water onderin de boot. Dus hozen maar. De benzinetank bleek bij nader inzien ook niet meer zo vol. Wat nu? Aangelegd bij een steigertje waar een auto kon komen en een familielid gebeld, hij zou wel een tankje brengen. Zeker een half uur later werd deze bijgevuld. En daar legden we aan bij het derde nest. Onder de brug door konden we net nog even een nestje met bijna vliegvlugge boerenzwaluwen op de foto zetten. Het nest van de Bruine Kiekendief bleek echter verlaten. Dat was wel erg jammer, temeer omdat dit waarschijnlijk een herlegsel was gezien de late datum. In de aangrenzende polder werd dit broedpaar ook waargenomen waarbij het vermoeden bestond dat dit in een eerdere fase was mislukt.

Heit Flapper met twee jonge Bruine Kiekendieven, wat een fûgels, op het punt van ringen, 7 juli 2020 (Foto: Lydia Barkema). *Two nestling Marsh Harriers about to be ringed, 7 July 2020.*

Op weg naar huis dan maar. Johan, de klimmer, zou de motor wel even starten. Dat hij meer verstand heeft van bomen klimmen dan van een motor starten, bleek al snel. Hij trok even flink aan het startkabeltje met als gevolg dat zijn heit bijna overboord sloeg. De arme man stond nota bene precies achter hem om uit te leggen hoe je een boot start.

Na nog een klein uurtje varen waren we weer terug. De boot uitgeladen en nog wat napraten over dit avontuur op een mooie zomeravond.

(met dank aan Jan van der Sluis, Johan Flapper, hait Flapper)

Adres: lydiabarkema@planet.nl